

Uitgifte

Vonnisnummer
Repertoriumnummer 2021 /
Datum van uitspraak 18 februari 2021
Rolnummer A / 20 / 2106

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op €	op €	op €

Niet aan te bieden aan de ontvanger

Ondernemingsrechtbank Antwerpen, afdeling Antwerpen

Vonnis

18de kamer

Aangeboden op
Niet te registreren

de heer ,

eisende partij, vertegenwoordigd door mr Peter NOBEN, advocaat, met kantoor te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 196,

TEGEN

de vennootschap naar Nederlands recht

verwerende partij, vertegenwoordigd door mr Benny BACKX, advocaat, met kantoor te 2300 Turhout, Campus Blairon 427.

I. SITUERING VAN HET GESCHIL

De eisende partij, is kunstenaar. Hij verwijt de verwerende partij, de vennootschap naar Nederlands recht , vanuit China geïmporteerde namaak van zijn werk op de markt te hebben gebracht, en vordert vergoeding voor de schade die hij hierdoor stelt te hebben geleden.

II. PROCEDUREVERLOOP

De heer heeft het geding ingeleid bij dagvaarding betekend op 23 april 2020.

Bij beschikking gewezen op 16 juli 2020 werd aan partijen krachtens artikel 747, § 1 van het Gerechtelijk Wetboek akte gegeven van de conclusietermijnen die zij waren overeengekomen.

De zaak werd door een beschikking gewezen op 19 oktober 2020 vastgesteld op de zitting van 19 november 2020. Op deze zitting verzochten partijen om uitstel, waarbij de rechtbank partijen uitnodigde tot bijkomend standpunt, nieuwe conclusietermijnen vaststelde en de zaak vaststelde voor behandeling op de zitting van 21 januari 2021.

De zaak werd dan in beraad genomen nadat de raadslieden van partijen werden gehoord.

Het onderwerp van de vordering wordt uitsluitend bepaald door de syntheseconclusies. De rechtbank hield bij de beoordeling van het geschil dan ook rekening met:

- de ‘conclusie na voortzetting’ neergelegd op 18 december 2020 en de stukken neergelegd door de heer
- de ‘synthesebesluiten na voortzetting’ neergelegd op 15 januari 2021 en de stukken neergelegd door

In deze procedure werd de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken nageleefd.

III. DE VORDERING

De vordering van de heer strekt ertoe te horen veroordelen tot

- betaling van een vergoeding voor schade uit auteursrechtelijke inbreuk, begroot op € 30.000,00, te vermeerderen met interesten
- het voorleggen van de leveranciersboekhouding om een overzicht te hebben van de verkochte en niet-verkochte stukken
- publicatie van dit vonnis in drie gespecialiseerde tijdschriften en op haar website.

IV. BEOORDELING

1. De vordering van de heer vloeit voort uit de auteursrechten die hij inroept op zijn werken .
2. Krachtens artikel 9, 2. van de Overeenkomst van 15 april 1994 inzake de handelsaspecten van de intellectuele eigendom (TRIPS-Verdrag) strekt de bescherming van het auteursrecht zich uit tot uitdrukkingsvormen en niet tot denkbeelden als zodanig.
3. Krachtens artikel XI.165, § 1 van het Wetboek Economisch Recht heeft alleen de auteur van een werk van letterkunde of kunst het recht om het op welke wijze of in welke vorm ook, direct of indirect, tijdelijk of duurzaam, volledig of gedeeltelijk te reproduceren of te laten reproduceren.

De bescherming die de auteur geniet geldt evenwel slechts met betrekking tot materiaal dat oorspronkelijk is in die zin dat het gaat om een eigen intellectuele schepping van de auteur ervan.¹

Een intellectuele schepping is een eigen schepping van de auteur wanneer zij de uitdrukking vormt van diens persoonlijkheid. Dat is het geval wanneer de auteur bij het maken van het werk

¹ HvJ 16 juli 2009, *Infopaq I*, C-5 / 08, ECLI:EU:C:2009:465, punt 37.

zijn creatieve bekwaamheden tot uiting heeft kunnen brengen door het maken van vrije en creatieve keuzen.²

Aan dit oorspronkelijkheids criterium is voldaan wanneer de maker ervan zijn creatieve vaardigheden op een originele manier tot uiting heeft kunnen brengen door het maken van vrije en creatieve keuzes en zo in staat is zijn werk een 'persoonlijke noot' te geven.³

Intellectuele inspanningen en deskundigheid van de auteur blijven buiten beschouwing bij het beoordelen van de vraag of het werk in aanmerking komt voor auteursrechtelijke bescherming.⁴

Aan het oorspronkelijkheids criterium is echter niet voldaan wanneer de uitdrukking van deze onderdelen door hun technische functie wordt bepaald, aangezien de verschillende manieren om een idee uit te voeren dan zodanig beperkt zijn dat het idee samenvalt met de uitdrukking ervan.⁵

4. Krachtens artikel 870 van het Gerechtelijk Wetboek moet iedere partij het bewijs leveren van de feiten die zij aanvoert. Op de titularis van auteursrechtelijke bescherming rust dan ook een stelplicht. Indien — zoals hier het geval is — de originaliteit van het werk in kwestie betwist wordt, moet deze partij de originaliteit aantonen en duidelijk maken welke elementen van het werk origineel zijn omdat zij de uitdrukking vormen van de persoonlijkheid van de auteur, dus waarop hij zijn creatieve bekwaamheden tot uiting heeft kunnen brengen door het maken van vrije en creatieve keuzen.⁶

² HvJ 1 december 2011, *Painer*, C-145 / 10, ECLI:EU:C:2011:798, punten 88 en 89 en Cass. 31 oktober 2013 (C.12.263.N) met concl. adv.-gen. A. VAN INGELGEM.

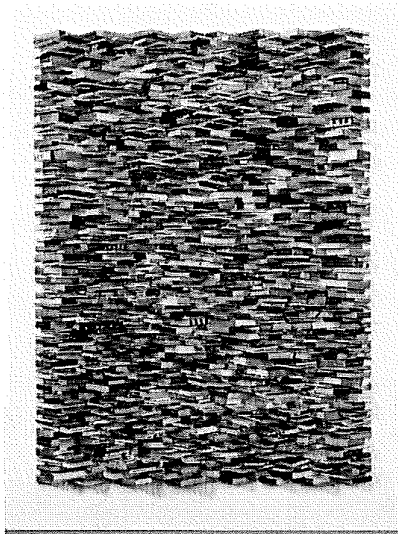
³ HvJ 1 maart 2012, C-604/10, *Football Dataco Ltd t Yahoo! UK Ltd*, ECLI:EU:C:2012:115, punt 38.

⁴ HvJ 1 maart 2012, C-604/10, *Football Dataco Ltd t Yahoo! UK Ltd*, ECLI:EU:C:2012:115, punt 33.

⁵ HvJ 22 december 2010, *Bezpečnostní softwarová asociace*, C-393 / 09, ECLI:EU:C:2010:816, punt 49.

⁶ Vgl. TGI Parijs 7 september 2017, *PIBD 2017*, afl. 1080, III-703 ("*[S]i la protection d'une œuvre de l'esprit est acquise à son auteur sans formalité et du seul fait de la création d'une forme originale en ce sens qu'elle porte l'empreinte de la personnalité de son auteur et n'est pas la banale reprise d'un fonds commun non appropriable, il appartient à celui qui se prévaut d'un droit d'auteur dont l'existence est contestée de définir et d'explicitier les contours de l'originalité qu'il allègue. En effet, seul l'auteur, dont le juge ne peut suppléer la carence, est en mesure d'identifier les éléments traduisant sa personnalité et qui justifient son monopole et le principe de la contradiction [...] commande que le défendeur puisse connaître précisément les caractéristiques qui fondent l'atteinte qui lui est imputée et apporter la preuve qui lui incombe de l'absence d'originalité.*"). In dezelfde zin: TGI Parijs 21 september 2017, *PIBD 2017*, afl. 1086, III-67, en zelfs nog beknopter: "*[L]orsque cette protection est contestée, l'originalité d'une œuvre doit être explicitée par celui qui s'en prétend l'auteur, seul ce dernier étant à même d'identifier les éléments traduisant sa personnalité*" (Parijs 2 oktober 2018, *PIBD 2018*, afl. 1106, III-782).

109

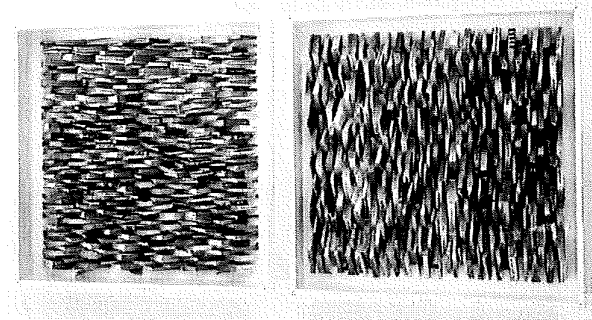
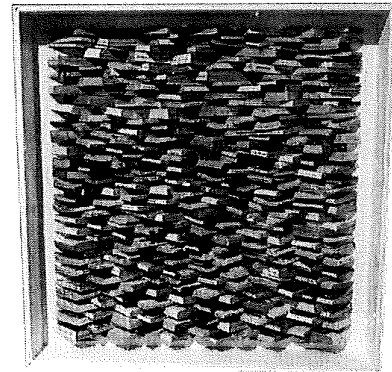
5. Uit de beschrijving die de heer [] bijbrengt, blijkt dat hij niet zozeer de auteursrechtelijke bescherming vraagt van één welbepaald werk, maar eerder van een concept. Immers, zoals hij het zelf stelt:

“Het oeuvre [] [...] bestaat zoals de naam het laat vermoeden uit een unieke creatie en verwerking van driehoekige versneden papierreepjes afkomstig van tijdschriften die in een symmetrische opstelling worden samengebracht in een uit plexiglas vervaardigde gesloten kader.

De prijzen van dit kunstwerk variëren al naargelang de afmeting tussen de 7.000 en de 15.000 EUR.” (conclusies, p. 8, nr 6).

Hieruit blijkt dan ook dat [] geen enkelvoudig kunstwerk is, maar een reeks.

Er bestaan werken van in verschillende afmetingen, met een verschillende visuele indruk, waarbij driehoeken afkomstig van dikkere of dunnere magazines afkomstig zijn en dus een ander effect teweegbrengen. Soms zijn de driehoeken verticaal geplaatst, dan weer horizontaal.

6. Bij gebrek aan identificatie van welke elementen een concreet werk origineel zouden maken, en bij gebrek aan bewijs van kopie van deze elementen, kan de rechtbank geen inbreuk vaststellen van auteursrechtelijk materiaal. De heer [] maakt nu immers aanspraak op bescherming van een stijl, concept of methode, hetgeen buiten het toepassingsgebied van het auteursrecht valt.

7. De vordering is dan ook niet gegrond en moet daarom worden afgewezen.

Vgl. ook TGI Parijs 13 september 2013, *PIDB* 2013, afl. 995, III-1619 en TGI Parijs 3 oktober 2013, *PIDB* 2014, afl. 997, III-44 en, wat betreft modellen, HJEU 19 juni 2014, *Karen Millen Fashions*, C-345/13, ECLI:EU:C:2014:2013, punt 47, waar het Hof stelde dat de houder “moet aangeven in welk opzicht dat model een eigen karakter heeft, dat wil zeggen dat hij moet aangeven welk kenmerk of welke kenmerken van het betrokken model, volgens hem, dat model een eigen karakter geven”.

V. DE PROCESKOSTEN

8. Krachtens artikel 1017 van het Gerechtelijk Wetboek verwijst ieder eindvonnis de in het ongelijk gestelde partij in de kosten. Krachtens artikel 1018, 6° van het Gerechtelijk Wetboek omvatten deze kosten de rechtsplegingsvergoeding.

Voor het berekenen van de rechtsplegingsvergoeding moet volgens artikel 2 van het Koninklijk Besluit van 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 1022 van het Gerechtelijk Wetboek en tot vaststelling van de datum van inwerkingtreding van de artikelen 1 tot 13 van de wet van 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van de erelonen en de kosten verbonden aan de bijstand van de advocaat, het bedrag van de vordering worden vastgesteld overeenkomstig de artikelen 557 tot 559, 561, 562 en 618, tweede lid van het Gerechtelijk Wetboek.

9. Volgens deze regels ligt de vordering van de heer [] vervat in de schijf van € 20.000,01 tot € 40.000. Conform ditzelfde K.B. bedraagt de rechtsplegingsvergoeding dus het basisbedrag van € 2.400,00. Er zijn immers geen redenen aanwezig die een afwijking van dit basisbedrag zouden rechtvaardigen.

VI. BESLISSING

Rechtdoende op tegenspraak en na erover te hebben beraadslaagd, komt de rechtbank tot volgende beslissing:

- zij verklaart de vordering toelaatbaar doch ongegrond en wijst ervan af,
- zij verwerpt alle andere en strijdige middelen als niet ter zake dienend,
- zij verwijst de heer [] in de kosten van het geding, die door de vennootschap naar Nederlands recht [] worden begroot, en door de rechtbank worden verevend op de rechtsplegingsvergoeding van € 2.400,00,
- zij veroordeelt de heer [] tot betaling van de rolrechten van € 165,00 aan de FOD Financiën, na uitnodiging hiertoe.

Dit vonnis werd gewezen door de 18de kamer van de ondernemingsrechtbank Antwerpen, afdeling Antwerpen, waar zitting hadden:

F. BLOCKX,	rechter, voorzitter van de kamer,
B. DE GREEF,	rechter in ondernemingszaken,
K. VEIRMAN,	rechter in ondernemingszaken,
N. VAN GUCHT,	griffier,

en uitgesproken in openbare zitting van diezelfde kamer op **18 februari 2021** door de voorzitter, bijgestaan door de griffier.

N. Van Gucht

F. Blockx

K. Veirman

verkeert in de onmogelijkheid het vonnis te ondertekenen.
(art. 785 Ger. W.)

B. De Greef

Bij toepassing van artikel 785 van het Gerechtelijk Wetboek verklaart ondergetekende griffier dat de heer B. De Greef, rechter in ondernemingszaken, die aan de beraadslaging heeft deelgenomen, in de onmogelijkheid verkeert om dit vonnis te ondertekenen.

N. Van Gucht

